

RACÓ DEL POETA

FINA I NETA

Era fina i neta
com un lliri blanc
Per la finestreta
m'estava mirant.

Jo que treballava
en el seu jardí,
també la mirava
sentint un neguit.

Ella va somriure.
Jo vaig enrogir.
Em digué "cuida'm
com fas al jardí".

Bé que vaig cuidar-la.
I fins va florir.

VELLS LLAURADORS

La llavor avui sembrada
Qui la recollirà?

Aquests pins que tallem ara,
Quant temps fa que els van plantar?
Qui va guanyar a la muntanya
uns conreus tan ordenats?

Qui va fer arribar l'aigua
dels torrents fins els sembrats?
Qui va tornar en bones terres
els paratges inclements?

Qui va fer més de mil guerres
contra les pedres i els vents?

Ja s'han mort tots aquells homes
llauradors dels primers camps.
Nosaltres collim les pomes
dels arbres que ells van plantar.

La llavor, avui sembrada
Qui la recollirà?

FORNERETA

Fornereta, filla
del millor flequer,
amb bona farina
ton pare et va fer.

La crosta morena
craquejant al mos.
La molla tobeta
i d'un gust golós.

Fornereta, filla
del millor flequer,
amb bona farina
ton pare et va fer.

Lluís Serrat Pagès

